

Decyzja wydana na podstawie art. 5 ust. 5 ww. ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów jest decyzją związaną. Organ, wydając rozstrzygnięcie na podstawie tego przepisu, nie ma luzu decyzyjnego i w sytuacji wystąpienia wskazanych w nim przesłanek obowiązany jest wydać decyzję odpowiadającą treści regulacji zawartej w art. 5 ust. 5 ww. ustawy. Organ w tym postępowaniu nie bada okoliczności uznania osoby za dłużnika alimentacyjnego, uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, jest on bowiem związany ostateczną decyzją o uznaniu dłużnika za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych oraz wnioskiem o zatrzymanie prawa jazdy.

Ustawodawca w przepisach ustawy nie przewidział żadnych wyjątków od zasady, zgodnie z którą w sytuacji, gdy decyzja uznająca za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych staje się ostateczna, właściwy organ wydaje decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy. Podkreślenia wymaga, że art. 5 ust. 3b i 5 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w sposób niebudzący wątpliwości stanowi, że jedyną przesłanką polegającą na badaniu w postępowaniu w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy na podstawie tego przepisu - jest wydanie ostatecznej decyzji o uznaniu danej osoby za dłużnika alimentacyjnego, uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych. Organ orzekający o zatrzymaniu prawa jazdy nie może natomiast ponownie weryfikować sytuacji materialnej i osobistej dłużnika, skoro tego rodzaju okoliczności powinny być uprzednio ustalone w odrębnym postępowaniu, dotyczącym uznaniu za dłużnika alimentacyjnego.

Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt: II SA/Bd 352/17